

Ročník 16 - Číslo 43

Vyšlo v říjnu 2023

Obsah: Opět skákající dědci, Tunel ve Wroclavi, Božena Ivanová, Představujeme nové členy, Úvaha Roberta Seidla, Červencová pohoda, Sportovní léto, Seskoky členů KVVV Praha, Soutěž v přesnosti přistání v Bolerázi, Opustili nás.

OPĚT SKÁKAJÍCÍ DĚDCI

Když v roce 2015 kol. Lumír Němec psal o tom, že v Čechách máme borce, kteří jsou schopni vysmát se svému věku, a ve věku 80 let skáčou padákem, tak jeho článek vzbudil obdiv. V té době, v 84 letech, skákal padákem ještě například i kol. Jirka Urban, což je z mého pohledu úctyhodné. Samozřejmě máme v našem klubu borce, kteří nepřestali skákat ani po 70 – myslím tím například kolegy Evžena Křížka a Zdeňka Karhana. Pokud se rozhlédneme po okolí i v „civilním“ sektoru, tak si můžeme představit například tandempilota Edu Novotného, předsedu KVV Bratislava Ladislava Hrehu a nejstaršího aktivního parašutistu, kterého osobně znám – Antonína Pokorného.

Evžen Křížek – 72 let. Evžena jistě nemusíme nijak představovat, každý z nás ho zná a dokonce jsme si ho blíže představili v Padáčku č. 41. Je jedním z velmi aktivních důchodců a členů našeho Klubu, aktivně hraje na vysoké úrovni pétanque.

V KVVV Praha je členem od roku 2010, tedy 13 let. Za toto období provedl 470 seskoků soutěžních (účast na MČR, mezinárodní soutěže, účastník II. ročníku Mistrovství

výsadkových veteránů ve Skutči - absolutní vítězství a vítězství ve družstvech, seskoky výškové akrobatické, noční, do vody,

propagační atd. Za toto období utrpěl tři vážné úrazy (2004 rozdrčená levá pata, 2008 prasklá pravá lýtková kost s těžkým výronem kotníku, 2016 naštipnutý pravý kloub stehenní kosti). I z těchto zranění se Evžen vzpamatoval a stále aktivně skáče. Snímky jsou z Roudnice nad Labem z 23.9.2023.

Eda Novotný – 75 let. Pravděpodobně nejstarší tandemový pilot v ČR, možná i v Evropě. Rodák ze Šternberku k parašutismu přičichl již v učení, kdy do jejich třídy přišla dvě děvčata, která pořádala nábor k sportovním parašutistům. Edovi jen proběhlo hlavou to, že vystřídal už spoustu sportů, tak proč nezkusit i toto. Přes zimu 1965 – 1966 absolvoval pozemní přípravu a na jaře první seskoky v Ostravě. Poté nastoupil ZVS do Prostějova. Tam také společně s kamarády založili bigbeatovou skupinu Sharks, se kterou se také účastnil beatových vojenských festivalů. Po ZVS se

věnoval několik let rodině. Poté byl povolán na cvičení, kde prodělal zdokonalovací výcvik pro zálohy na padácích OVP 68 v Šumperku a nadále pokračoval i ve sportovních seskocích. Dále několik let skákal ve Vyškově. Ve svém zdokonalování pokračoval

a získal funkci instruktora. Poté začal jezdit do Kunovic, kde se již prováděly seskoky z L 410 z výšky 4000 metrů, naskákal povinné úlohy a normy pro tandemové piloty. V Německu, v roce 1993, ve městě Kassel, prodělal výcvik na tandemového pilota. Tandemové seskoky prováděl na území celé ČR a později ve Španělsku.

Dále Eda vypráví: „*Do Španělska, do Empuriabrava, jsem se dostal díky Longimu, jehož pomoci si dodnes moc vážím. Tam jsem skákal i tandemy a následně na to, v roce 2000, jsem si vyřídil práci na Novém Zélandu, ve městě Queenstown. Tam jsem odletěl s kamarádem Jindrou Vojtkem a byli jsme tam půl roku. Po návratu jsem byl chvíli v ČR a pak jsem jel opět do Španělska. Dále jsem jezdil i do Rakouska a na Slovensko. Později jsem skákal i sám na sebe, měl jsem založenou firmu na tandem. V roce 2017 už jsem toho měl dost, byly kolem toho starosti, komplikace a přestalo mě to bavit. Jezdil jsem občas i do Kolína skákat s Vít'ou Podoubským. Jednoho dne mi zavolaal Jarda Jíra, který mě znal už z Kunovic, kdy to byl ještě mladý hošík, jestli nemám volno a mohl bych mu přijet skočit tandem do IMPACTU. No, a od té doby jsem tam zůstal“.* Tím končí Eda s úsměvem své vyprávění.

Jednou ze zajímavostí je, že Eda Novotný provedl dne 8. června 2019 tandemový seskok s Eduardem Markem, přezdívaným Hroznýš, který se narodil dne 17. 3. 1917. Společně seskočili ve věku 71 + 102 let. Seskok byl proveden v paraškolle IMPACT a je zapsán v České knize rekordů.

Videa ze seskoku naleznete na těchto odkazech:

<https://www.youtube.com/watch?v=gVjIxx4Ics>

<https://www.youtube.com/watch?v=YTUItFwHd6Y>

Kpt. v.v. Ing. Ladislav Hreha - 81 let. Laco Hreha, rodák ze Zemplínskeho Jastrabia, chcel byť pôvodne stíhacím pilotom. Pretože prešiel v pražskom Ústave vojenského letectva s bezvadným výsledkom, tak pro špatný kádrový posudek se nedostal do Vojenské letecké školy. Snů o létání se však nevzdal a v průběhu středoškolských studií vykonal svůj první seskok padákem. Požádal jsem Laca, aby mi stručně shrnul své parašutistické výsledky a zde jsou:

- **1959 prvý zoskok na padáku PD-47, na letisku vo Vajnorochoch, z lietadla Brigádír L-60, pilot - vysadzovač Ivan Nemček, inštruktor Vojtech Lužica,**
- **1959 -63 pokračovanie v športových zoskokoch v Zsl. AK na letisku vo Vajnorochoch, získanie odbornosti – inštruktor pre základný výcvik brancov,**
- **1963 – 65 pokračovanie v športových zoskokoch a výcvik brancov na letisku v Janikovciach pri Nitre,**
- **1965 – 69 pokračovanie v športových zoskokoch a výcvik brancov v AK Brno na letisku Brno – Slatina – Medlánky a Ladna – Břeclav,**
- **1969/70 základná vojenská služba (12 mesiacov) v Prahe a Bratislave,**
- **1971 preradenie k výsadekovému vojsku na ČVO 124 (hlbkový prieskum) a absolvovanie 5 výsadekových cvičení,**
- **1970 – 72 pokračovanie v športových zoskokoch vo Vsl. AK Prešov – Ražňany, Kamenica nad Cirochou,**
- **1972 – 85 pokračovanie v nepravidelných športových zoskokoch na letiskách Bratislava - Vanory, Senica, Trnava, Partizánke, Prievidza, Nová Zámky, Dubnica nad Váhom, Lučenec**
- **1985 – 2002 prestávka v parašutistickej činnosti,**
- **2002 pokračovanie v športových a propagačných zoskokoch pod hlavičkou Klubu vojenských výsadkárov Bratislava (2002 medzinárodný letecký deň SIAD Bratislava (Slovenský**

rekord v hromadnom zoskoku (36) s Ø vekom 62,7 rokov. Letecké dni Národnej hrdosti v Piešťanoch, Letecké dni v Dubnici nad Váhom, I. a II. majstrovstva SR para veteránov v zoskoku padákom na presnosť pristátia (2003 Slávnica, 2005 Lučenec-Bol'kovce), I. a II. majstrovstva ČR para veteránov v zoskoku padákom na presnosť pristátia (Erpužice, Skuteč), zoskok padákom na presnosť pristátia o Pohár Štefana Baniča (Memorial od roku 2016) a ďalšie športové a propagačné zoskoky pri rôznych podujatiach poriadaných KVV SR.

- Okrem SR, ČR (ČSSR) som vykonal zoskok na padáku v PLR, MLR, NDR a v Kanade.
- Celkový počet zoskokov vykonaných počas parašutistickej činnosti = 1008 + 29 vojenských. Celkový čas voľného pádu = 5 hod.18 min. na padákoch typu; PD-47, PTCH 1 až 10, OVP-65, OVP-68, KRÍDLO, z lietadiel: Brigádír L-60, Vilga, AN-2, IL-14, Mi-2, Cesna 172 - 182

V súčasnosti pokračujem v športovej parašutistickej činnosti, som držiteľom Medzinárodného športového parašutistického preukazu (FAI) a licencie „A“.

Svůj seskok s pořadovým číslem 1000 provedl 10. září 2022 na letišti v Bolerázi. Laco je od roku 1993 členem oblastního Klubu vojenských výsadkářů v Bratislavě, jehož je v současné době předsedou. Velmi aktivně působí i v mezinárodních soutěžích, kde se s ním můžeme také setkat.

Antonín Pokorný- 82 let. Toník se začal seznamovat se sportovním parašutismem již v 16 letech na letišti v Kolíně, kde absolvoval také letecký výcvik a létal na větroních. Vystudoval lesnickou školu v oboru myslivost a se smíchem o sobě říká, že je padákový myslivec. Je členem AK Kolín, od roku 1985 instruktorem. Instruktorskou činnost provádí od počátku svého členství v AK Kolín. V roce 1959 se zúčastnil leteckého dne v Mladé Boleslavi, kde byly prováděny hromadné seskoky z IL-14, dále pak prováděl sportovní seskoky (stal se Mistrem republiky ve víceboji), propagační seskoky, komplexy, seskoky do měst např. na Letenskou pláň v Praze, na náměstí v Kolíně, na stadióny, RW, CRW, atd.

Padáky, na kterých Tonda skákal: PD 47, PZ 47, ZL 55, ZVP 65, OVP 68, PTCH 9, RL 10, PTCH 11, Sabre 170, Cayene, Silueta,

Foil, HOP 200, HOP 250, atd.

Typy letounů: L 60, SOKOL, AN 2, Siebel, Il 14, Mi 17, Mi 8, L 410 atd.

Se vši skromností jemu vlastní o sobě říká: „Přestože je mi přes 80 let, ke sportu mám velmi

kladný vztah již od vojny, kdy jsem sloužil jako parašutista. Bez kamarádství však nelze provozovat žádný sport a už vůbec né parašutismus, kde záleží na perfektnosti a důvěře ve druhé“.

Odkaz na článek kol. Lumíra Němce z roku 2015:

<https://www.armyweb.cz/clanek/skakajici-dedci>

M.H.

TUNEL VE WROCLAVI

V letošní studené zimě jsem se několikrát setkal s otázkou, co parašutisté dělají v zimě. Odpověď by byla vlastně jednoduchá. „*Pokud je sluníčko, skáčou i v zimě*“. No jo, ale co když je škaredé počasí? Odpovědět ve stylu, že opravují materiál (celou zimu?) – to asi né, že čekají, až bude hezky – to možná. Přesto máme další možnost. Občas vyrazit do tunelu, stejně jako naše partička v prvním dubnovém víkendu...

V loňském roce jsem měl v dubnu už skoro 20 seskoků, letos je ale zima k nám parašutistům krutá, když přes týden bývá jasno, ale s příchodem víkendu se pravidelně zatáhne obloha, začne foukat a pršet. Jednoho krásného dne v březnu mi však volá kolega od Kolína, říkejme mu třeba Zbyněk, že co dělám první víkend v dubnu. No, nemám v plánu samozřejmě nic, ale kroutím se, protože chci jet na letiště. Každopádně nabídka je jasná, abych s ním a Martinou Vaváčkovou (+ několik dalších lidí) jel do tunelu do Polska. Cena je relativně příznivá, tak mi to začíná vrtat v hlavě. Namlouvám sám sobě, že jsem i trochu ušetřil, když se neskákalo...ve skutečnosti jsem samozřejmě neušetřil vůbec nic a vím, že před výplatou už budu jíst na dvoře trávu. Nejsem rozhodnutý a moc se mi až do Polska nechce. Pro jistotu volám jedné kolegyně také od Kolína, říkejme jí třeba Zrzka, že jestli nechce jet do Polska do tunelu. Už má několik informací také od Zbyňka, ale nezní moc přesvědčivě. Volám tedy přímo Martině a zjišťuji podrobnosti, které tlumočím Zrzce. Závěr zní: „*Jo, tak jedeme*“.

Na první dubnový víkend je naplánovaný vrtulník do Plzně, tak mě trošku mrzí, že o to přijdu, ale říkám si, že si to vynahradím jinak.

Termín odjezdu se už blíží a já si matně vybavuji, jak mě po poslední návštěvě tunelu bolel celý Krejza. Vrhnu se tedy na cvičení, a den před odjezdem udělám už skoro deset kliků – sice si říkám, že jsem měl asi začít dřív, teď už to ale nadoženu.

Se Zrzkou ještě doladíme detaily odjezdu, a v sobotu po obědě se setkáváme v Kutné Hoře u dalšího kolegy z Kolína, řekněme mu Tom. Je opět zima a prší, tak jsem docela rád, že mě nemusí mrzet ten vrtulník. Vyrážíme na cestu směr Wroclav a po chvilce střídám Toma v řízení s tím, že bude spát. Zrzka si bere polštář, že si schrupne také. Většinu cesty stejně prokecáme, takže ani jeden z nich toho moc nenaspí. Cestou pozoruji velké množství křížků podél silnic v Polsku a před cílem se tomu již přestávám divit, protože vidím, jakým stylem se po místních komunikacích jezdí.

Před hlavní budovou tunelu potkáváme dalšího kolegu z Kolína a jdeme se registrovat. Do prostor recepce první pronikne Zrzka a spustí na recepci: „*Dobrý den, my tady máme schůzku s Martinou a....*“ Recepční na nás jen nechápavě pohlédne: „*Witam, proszę wypełnić te formularze rejestracyjne*“. Koukáme se na sebe a smějeme se: „*Mě vůbec nenapadlo, že se tady nemluví Česky*“.

Nahoře v patře se setkáváme s Martinou, Zbyňkem a přichází ostatní. Je nás celkem 13, jen 7 z letiště z Kolína. Jen mi bleskne hlavou, že Slad’ouš bude mít radost, jak pilně trénujeme i v zimě. Po seznámení probíhá krátký briefing a za chvilku jdeme na to. Překvapuje mě, že si Martina i po pár letech pamatuje, co jsme

společně dělali naposledy. Na některých z našich kolegů je již na začátku vidět, že už mají něco nalétané i naskákané. Chytám se za hlavu a říkám si, že to bude zase ostuda...

Do tunelu vstupujeme jeden po druhém, já tam vletím a steču po skle na protější stěně. Tak takhle to být nemělo, ale po několika dalších vstupech je to již v pohodě.

Těším se na Zrzku, říká, že to také neumí, i když jsem přesvědčený o opaku. A přesně opak je pravdou, jde jí to skvěle, výraz v obličeji má stejný, jako když skáčeme spolu. Chvíli se směje, chvíli špulí pusou. Postupně se všichni vystřídáme a pozorujeme místní borce, jak válí. To je trošku jiný level. V průběhu sobotního večera a noci dáme každý několik vstupů, přesně o půlnoci jdeme na čtyřky. Vzhledem k mému pohybovému talentu tuším, že to bude velké fiasko. Pokud mám dělat 2 a více změn, tak si nejsem schopen toto zapamatovat. Díky tomu jsem se také nenaučil nikdy ani tancovat, proto se věnuji parašutismu, kde není potřeba moc pohybového nadání a je to relativně bezpečné.

Tom se posunul už do jiné skupinky, změny zvládá v pohodě.

Kolem jedné ráno, po krátkém debriefingu, se rozcházíme po baráku a hledáme místo, kde přenocujeme. Musím uznat, že to zde

mají pěkně zařízené, několik místností, ložnice, učebny, toalety i sprchy. To, že na ložnici v postelích chybějí matrace je vedlejší, každý nějakou někde najdeme. Holky už jdou na kutě a já se ještě chystám do sprchy. Jsem ale třetí v pořadí, tak na to kašlu, jdu spát „na prasáka“ a spacák se mi lepí na záda. Jenže spánek nepřichází, v budově je příliš hluk a mám pocit, že celou noc někdo štrachá štětkou v záchodu (ráno jsme zjistili, že to byla pračka). V půl čtvrté ještě kontroluji na mobilu čas a vím, že ze spaní nebude nic – naštěstí na třičtvrtě hodiny usínám. Kolem půl páté už je na chodbě i v budově opět hluk. Chvilku se protahuju a jdu konečně do

sprchy. Na chodbě potkávám jedno z děvčat, v kalhotkách a sportovní podprsence, ručník přes rameno, oči zavřené a pomalou chůzí se odráží od jedné stěny k druhé směrem ke koupelně. Jsem bos a pouze v trenkách, zatáhnu břicho, až se mi na zádech objeví hrb, usměju se a pozdravím. „*Dobré ráno*“. Ani neotevře oči a jen slyším „...grrrr...“. „*Hm, tak ta je taky do růžova*“, pomyslím si a opět vydechnu.

Děvčata na pokoji už jsou také na nohách, v 07.00 hodin jdou do tunelu, který se spustil již před šestou hodinou. Jdu s nimi do patra a Martina teprve leze ze spacáku, který má přes sebe přehozený ještě v době briefingu. Taky toho asi moc nenaspala.

Postupně přichází další kolegové a budova se opět plní. Na plánu dne máme opět jednotlivé vstupy, pak vstupy ve skupinkách a soutěž. Se závistí pozoruji ostatní kolegy, jak se zlepšují, u Zrzky pozoruji obrovský progres. Těším se, až si to vyzkoušíme na letišti. Čas docela rychle běží, a už se blíží naše poslední vstupy. Jedná se o soutěž náhodně vylosovaných párů. Jsem v týmu s Kačkou (mladá a šikovná holčina), to že budu s ní, mi nevadí, jen mě trochu mrzí, že jí to budu kazit. No co, ono to nějak dopadne. Jsou již vylosované úlohy, sušíme to. Kačka se rychle orientuje a ví, co dělá. Já nevím vůbec nic a jsem úplně mimo. Po chvíli už ani nevím, kde mám ruce a kde nohy.

Do tunelu půjdeme v pěti vstupech, vždy po minutě. Bezradně se na Kačku dívám a ona jen: „*Kliiiiid*“. Mezi vstupy opět sušíme. Šlapu

si po rukách... Máme naučená gesta, která mi ukážou, na kterou stranu se mám otočit, jinak Kačka vždy přiletí, jak vidím nějaký grip, hned ho chytám...ani nevím, jestli je to ten správný. Tak to byl cvrkot...

Po skončení Martina ještě provádí vyhodnocení a my si pomalu balíme věci. Při vyhlášení jsme s Kačkou druzí a marně namítám, že to vlastně vyhrála ona. Přesto mám radost.

Pak už přichází jen rozloučení s bezva partičkou a cesta domů. Odjíždíme cca kolem 18.00 hodiny, ve 21.00 hodin už jsme v Kutné Hoře, kde se rozloučím se Zrzkou i Tomem, poplácáme se po zádech a rozjedeme se každý domů.

Domů přijíždím docela unavený, ale opravdu spokojený. Hodnotím ještě modřinu na koleni a ve sprše zjišťuji, že mám od kombinézy kompletně odřené všechny chlupy od kolen dolů. Doufám, že do léta to doroste...

Tímto bych rád poděkoval všem kolegům, kteří se víkendového programu zúčastnili a také bych chtěl vyzvednout profesionalitu instruktorky Martiny Vaváčkové a všem začínajícím parašutistům tuto zkušenost doporučuji.

Odkaz na web: <https://martina-fs.cz/fs-wro/>

M.H.

BOŽENA IVANOVÁ

V noci z 23. na 24. května 2023 nás bohužel navždy opustila válečná veteránka Božena Ivanová, poslední příslušnice 2. česko-slovenské paradesantní brigády v Sovětském svazu. Bylo jí 96 let. Čest její památce!

Když jsme v roce 2019 natáčeli její vyprávění v rámci projektu Příběhy 20. století, vzpomínala na Rusko jako na zemi bídy a hladomoru: „Zažila jsem lidi, co umírali hlady. Když mě babička přivezla, bydleli jsme na sídlišti.

Vařilo se na petrolejkách. Bylo mi šest let a chodívala jsem s maminkou pro petrolej. Šly jsme z kopečka v zimě do takového obchůdku s petrolejem. Když jsme šly dolů, tak u plotu ležel člověk a druhý nad ním stál a stahoval mu holínku z nohy. A on – to bylo první slovo rusky, které jsem si zapamatovala – on mu říkal ‚pogodi, pogodi‘, pořád to opakoval. My jsme prošly, maminka přidala do kroku. Když jsme šly zpátky, ten člověk už byl mrtvý. Holínky už na sobě neměl, tamten mu je stáhl - na co mrtvému boty? A to ‚pogodi‘ bylo ‚počkej‘. A tak ten nepočkal a ty boty mu sundal. On umíral hladu, byl hladomor. Potom jsem měla v Lugansku kamarádku, to bylo ještě před válkou. Byla z vesnice. Vypravovala mi, že jako dítě chodila s rodiči, jí bylo tak 22. Vyměňovali si mrtvolu. Z vesnice na vesnici si je měnili, protože nikdo ve vesnici nechtěl toho příbuzného sníst, ani toho souseda...“

Božena Ivanová, dívčím jménem Koutná, se narodila 18. května 1927 v Praze. Její rodiče odešli v roce 1931 pod příjmením Fialovi do Sovětského svazu za prací. Ona je následovala v roce 1933. Její tatínek pracoval v Podolsku u Moskvy, později v Lugansku. Po napadení Sovětského svazu nacistickým Německem v červnu 1941 se závod evakuoval, a tak se i rodina stěhovala – nejdříve do Omska

Na Slovensku s ppor. Klauderem 15. 4. 1945

na Sibiř, později do Alma-Aty. Tam se dozvěděli o vznikající československé vojenské jednotce v Buzuluku, kam se v roce 1942 rozjeli. Maminka zde pracovala v kuchyni, tatínek sloužil u kulometné roty. Božena chodila v Buzuluku do školy a v lednu 1944 byla odvedena a v srpnu zařazena k 2. československé paradesantní brigádě jako spojačka. Prošla tvrdým výcvikem včetně tří seskoků. Prímých bojů brigády na Slovensku se neúčastnila, v lednu 1945 byla přidělena k výcvikové jednotce. Zde poznala i svého budoucího manžela Pavla Ivana, za něhož se v říjnu 1945 provdala. Manžel pracoval v armádě, takže se rodina se dvěma dětmi často stěhovala, podle toho, kam byl její manžel převelen. V roce 1963 se usadili v České Třebové. Božena Ivanová po válce působila jako úřednice. V roce 2019 obdržela od prezidenta medaili Za hrdinství. Více si o jejím dramatickém životě můžete přečíst v archivu Paměti národa: <https://www.pametnaroda.cz/cs/ivanova-bozena-1927-a-take-na> <https://www.csol.cz/z-cinnosti-csol/aktualne/zemrela-ses-kpt-v-v-bozena-ivanova/>

M.H.

PŘEDSTAVUJEME NOVÉ ČLENY

Jan Novák, narozen 1973
vzdělání: ČVUT, katedra telekomunikací (dokončeno r. 2000),
ženatý, tři děti ve školním věku, pracuje jako technik v oboru elektro.

První seskok provedl v roce 1992 v AK Letňany na letišti Sazená, na padáku OVP 68, dále v letech 1999/2000 v Paraškole IMPACT 10 seskoků na letišti Strunkovice n. Blanicí na padáku typu křídlo. V letech 2000/2001 vykonal ZVS u 11. průzkumného praporu v

Prostějově (velitel pplk. Stríž), 1.RHPz (velitel kpt. Černý, zástupce npor. Hippík) na pozici velitel stanice ve skupině hloubkového průzkumu (6.SkHPz). Zde také provedl dalších 5 seskoků na OVP 80.

V letech 2000/2006 byl členem Aktivních záloh, velitel pplk. Gottfried, kde provedl dalších 15 seskoků OVP 80, včetně několika nočních.

Zatím poslední seskok provedl v AK Hořovice v srpnu letošního roku.

Mezi jeho koníčky patří výlety na motocyklu, střelba a jízda na kole, v dalším roce možná přibude sportovní parašutismus.

ÚVAHA ROBERTA SEIDLA

V průběhu letošního roku jsem se setkal s několika zajímavými lidmi, kteří byli plní nadšení a zápalu. Na jaře jsme společně ve výboru začínali řešit otázku kdy, kdo a kam pojede na akce ostatních klubů, na závody, na výroční schůze atp. Vzhledem k tomu, že někteří z nás ještě pracují, a ne všichni máme pokaždé čas a chuť si brát několikrát ročně dovolenou jen kvůli těmto akcím, tak jsme se dohodli, že se každý poohlédneme po někom, kdo by s námi měl zájem občas někam vyrazit. Tento úkol nejlépe splnil kol. Pavel Břeský, který v hospůdce v místě bydliště narazil na jednoho z nadšenců, kterého nám představil. Robert projevil ihned zájem o vstup do klubu, což mu rádi umožníme. Rozhodli jsme se tedy, že ho pozveme na nějakou soutěž a uvidíme. Nakonec s námi absolvoval soutěží několik a já jsem ho oslovil, aby nám také o sobě něco pověděl do Padáčku. Zde je tedy jeho úvaha a motivace: *„Jsem moc rád, že jsem dostal v časopisu Padáček prostor sdílet příběh o klukovských snech, které se časem splní a které se mohou stát skutečností. Ten příběh začal totiž dávno před tím, než jsem byl na světě. Je jedno, že se některé věci stanou až za dlouhou dobu, ale prostě se stanou, protože k nim podvědomě kráčíme.*

V době hospodářské krize ve 30. letech neměl můj dědeček Zdeněk možnost vyššího výdělku a protože sportoval, tak si po své práci na

poutích přivydělával v roli černé masky (neoficiální a anonymní) boxerskými utkáními s profesionály.

Při vyprávění zážitků z boxerského ringu jsem hltal každou podrobnost z jeho zápasů, které prožil a fascinovala mě jeho odvaha. Z jeho vyprávění jsem pochopil, že všichni muži z Československa byli tak hrdými vlastenci mladé Československé republiky, že byli všichni připraveni bránit svou vlast a byli připraveni položit za tuto obranu tu cenu nejvyšší, tedy svůj život, což někteří bezezbytku splnili.

Po skončení druhé světové války a prožití velkých útrap občanů Československa z okupace, se tedy můj děda stal příslušníkem policie. Chtěl ochránit nejen svou rodinu, ale chtěl i zabránit tomu, aby se takové zlo, jaké bylo za války pácháno v Československu a v Evropě, už nikdy neopakovalo.

Proto jsme v naší rodině považovali bezpečnostní složky, tj. armádu a policii, za jistotu správného fungování společnosti s tím, že tyto složky musí být připraveny bránit svojí zemi.

O 70 let později jsem se dozvěděl od svého kamaráda Pavla Břeského, že existují kluby vojenských veteránů výsadkových vojsk, kde se setkávají bývalí výsadkáři a že se v jednom takovém klubu v Praze připravuje účast na veteránských závodech v Prostějově. Slovo dalo slovo, a pokud by to bylo možné, budu mít možnost se této soutěže účastnit. Povedlo se, byť jsem v den odjezdu na závody velmi silně pochyboval, jestli vůbec budu přínosem svojí účastí mezi touto

vojenskou elitou a byl jsem z toho velmi nervózní. Nakonec jsme ale v Prostějově - Hamry obsadili celkově 3. místo ze všech zúčastněných družstev.

Samozřejmě zúčastnit se závodů, obsadit dobré umístění je jedna věc, ale abych mohl být alespoň trochu „rovnocenným“ partnerem v tomto klubu, rozhodl jsem se zúčastnit výcviku samostatného seskoku padákem z letadla. Adrenalin, podobný tomu výskoku z letadla, jsem zažíval před více než 30 lety, kdy jsem mezi prvními lidmi jezdil v Československu na snowboardu. Hlavně jsem ale poznal ještě něco jiného. Byla to magická

atmosféra 100% přípravy, soustředěnosti, kamarádství a radosti po uskutečnění seskoku. Po absolvování seskoku z letadla jsem se zúčastnil závodů družstev veteránů výsadkových vojsk v Chrudimi, kdy nám chyběly 3 body k umístění našeho družstva na 3. místě.

Všechny výše uvedené události mě dovedly k přesvědčení, že bych se rád stal členem Klubu vojenských veteránů Praha a bude pro mě velkou ctí se jako člen podílet na jeho dalším fungování“.

Tímto Robertovi děkuji za příspěvek, osobně se s ním můžete setkat na naší slavnostní schůzi, která se bude konat dne 7. října 2023 v restauraci UDA.

M.H.

ČERVENCOVÁ POHODA

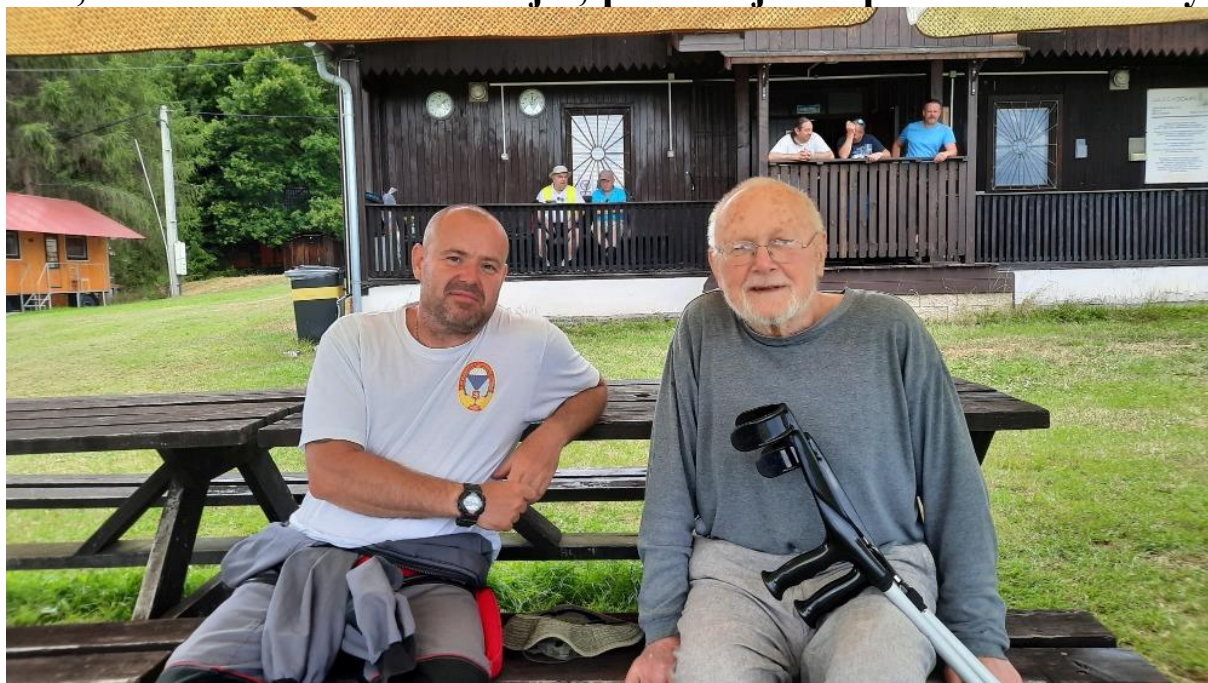
Čas prázdnin neodmyslitelně patří také k času dovolených. Každý z nás tráví ale dovolenou jinak. Někdo jede s rodinou na chalupu, někdo k moři, někdo do hor a někdo také tráví svou dovolenou na letišti. Pro mnohé je tato představa nepochopitelná, ale věřte, že i tací se najdou. V průběhu měsíce června jsme obdrželi pozvánku na parasoustředění v České Lípě, kterého se zúčastnili i někteří naši členové. Pokusím se Vám popsat těch několik dní strávených na

letišti tak, jak jsem je vnímal já. Záměrně vynechám několik detailů, které stejně nezúčastnění nepochopí.

Představa, že bych v době tropických veder trávil celé dny na letišti se mi moc nepozdávala, navíc jsem si také říkal, že tam nebudu nikoho znát a bude to otrava. Pořadatelé jsou Monča Němcová a Vít'a Podoubský, to za risk stojí. „*Ale co, odjet můžu kdykoliv*“ pomyslel jsem si. Soustředění mělo být v termínu od 5. do 9. července, spaní v autě mi problém nedělá, tak bylo rozhodnuto. Neznám zázemí v LKCE, tak jsem se připravil i na to, že budu pár dní na „na prasáka“ a v nejhorším se vykoupu někde v rybníku.

Termín se rychle přiblížil a já byl natěšený. Vyrázil jsem již 4. odpoledne. Po příjezdu na letiště jsem spatřil známé tváře z Roudnice a v průběhu našeho podvečerního poskakování dorazili další. Rozhlížím se a vidím Zouláky, Buldu, Páju Komedovou, Pavla Nováka, Zdeňka Karhana, Dejva a mnoho jiných. Tak to nakonec nebude tak hrozné, i když některé tváře znám jen od vidění. Večer s Mončou zjišťujeme, že oba budeme mít asi kulatý seskok – ona 600 a já 400 = 1000. A v sobotu mám navíc narozeniny. Rychle se to rozkřikne. Rodí se pomalu plány na další dny, já ale vím, že ve čtvrtek musím odjet, protože jdu v pátek do kolbenky.

Ve středu se na nás přijede podívat Bořek Vejvara, tak tomu dáváme rozum a posloucháme jeho vyprávění. Ve čtvrtek dáme několik dalších seskoků a sleduji, jak ostatním přibývají modřiny. Se Zrzkou jsme si vždy říkali, že asi něco děláme špatně, tady s

uspokojením vidím, že jsme na tom všichni stejně. Po poledni odjíždím. Celou dobu však myslím na to, jestli mám jet na víkend do Kolína, do Hořovic, nebo se vrátit do Lípy. V pátek jsem v práci úplně marnej, a stále koukám na hodiny...vůbec to neutíká. Naštěstí čas nejde zastavit a odpo vyrazím zase na letiště – směr Česká Lípa.

Na plochu dorazím pozdě odpoledne a Monča mě vítá s otázkou. „*Kolik Ti ještě chybí?*“ „*Dva*“ odpovídám. „*Mně taky*“. Smějeme se, to zní dobře.

Dáme jeden pohodový seskok a další, poslední seskok tohoto dne je bezvadný sunset. Přistáváme na golfové hřiště, které sousedí s letištěm. Přistávám poslední a vidím, že v místě, kde přistála Monča, se děje nějaká nekalost. Než se odstrojím, tak vidím Vít'u, jak nese na rameni téměř nahatou Monču k jednomu z jezírek. Dobíhám na místo. Dělán nějaké fotky, Monča je již v jezírku a křičí, že to hrozně smrdí. Někdo jen mamítne, že na golfu nemůže být nic špatného...

„*Tak, a teď jsi na řadě Ty*“ slyším za sebou. Pája mi odebere telefon z ruky. „*Ale čtyřstovka se neslaví*“ namítám. „*Ale slaví*“ řekne kdosi. „*Svílekej se, nebo tam půjdeš oblečený*“. Nemám ani odvahu se otočit,

rozepínám zip od kombinézy a rozvazuju si boty. Přichází páchnoucí Monča, gratulujeme si. Jen mi hlavou bleskne, že to určitě není jezírko. Bezradně se rozhlížím a vidím Monču, jak bere Vít'u za krk a se slovy „*Pojď na moje kozy*“ mu táhne hlavu na svůj hrudník. Křičící Vít'a se v předklonu vymaní z objetí a prchá do blízké restaurace, ze které nás natáčí nechápající hosté. Já mezitím jsem už jen v trenčích, natočený směrem k jezírku. Někdo mě zezadu strká před sebou. Na břehu vidím, jakousi břečku a zastavím se. „*Tak do toho nejdu*“. „*Ale jdeš*“...další postrčení a jsem ve vodě. „*Tak to je dobrej hnus*“. Zdeněk Karhan vše fotí, jistě mu to taky nevoní. To na dně není bláto...

V restauraci je naštěstí sprcha, pokouším se ze sebe smýt lístky řas a puch. Trenkama ještě vytírám koupelnu a mokrý lezu zpět do kombinézy a bot. V hale dávám nějakou kačku šéfové na propití. Sedíme na terase a popíjíme. Od šéfové se dovídáme, že naše jezírko je kořenová biočistička...takže to na dně opravdu nebylo bláto...

Cestou na letiště ještě vyhazuji trencle do popelnice, protože toto bych doma asi nevysvětlil. Na letišti se převlékám a objednávám sud piva. Když přijdu mezi ostatní do altánu, a zakřičím, že je sud na mě, tak sotva stíhám uhnout kolegům, kteří spěchají k výčepu. Během chvilky je sud pryč, s Buldou ještě sežereme něco z grilu a jdeme do peří.

Ráno se mi moc vstávat nechce, ale sluníčko mě vytáhne. Částečně napuštěná požární nádrž dobře poslouží jako koupaliště a proberu se. Snídaně a šup na plochu. Přes den sluníčko memilosrdně pere a mně brzo dochází šťáva. Na poslední seskok si již nechám zabalit, protože si šlapu po hodinkách. Nechápu, kde ostatní berou energii. Večer ještě proběhne vyhlášení šampiónů v několika disciplínách. Všichni jsme spokojení. Dám si jen tři pivka, jsem KO.

V neděli ráno u snídaně už hekáme všichni a já s potěšením Monču píchám palcem do nové modřiny. Pak si ještě zabalím, dám jeden seskok, rozloučím se a odjíždím. Jsem unavený, ale opravdu spokojený – dal jsem jen 18 seskoků, ale i tak to bylo super. Za celých šest dní jsem neslyšel žádný křik, nebyl žádný stres, žádný kvalt. Vyprávění tedy uzavřu jen Pájiným „*To je pohoda*“.

M.H.

SPORTOVNÍ LÉTO

Memoriál zakladatelů výsadkových vojsk 2023 se konal v termínu 26. – 28. 6. 2023 na Hamrech. Naše družstvo ve složení kol. Ivana Kubátová, Jan Kubát a Robert Seidl vybojovalo krásné celkové 3. místo. Podporu zajišťoval kol. Břeský.

Dne 25. srpna jsme se zúčastnili Memoriálu Jaroslava Klemeše v Chrudimi. I letos se nám podařilo postavit na start dvě sportovní družstva: KVVV Praha A ve složení kol. Václav Bálek, Václav Filla a Jiří Hendrych, KVVV Praha B ve složení Pavel Břeský, Robert Seidl a Milan Krejza. Ostudu jsme jistě neudělali, družstvo A obsadilo 17. místo a družstvo B obsadilo 4. místo, pouhé tři body za 3. místem.

Soutěžilo se v disciplínách: Střelba z BREN, střelba z pistole, střelba ze vzduchovky, střelba z luku, hod granátem na cíl a hod granátem do okopu.

Dne 1. září jsme se zúčastnili 27. ročníku střelecké soutěže - Memoriálu štábního strážmistra Miloslava Klicpery na střelnici Stará Lysá. Ze 32 přihlášených čtyřčlenných družstev jsme vybojovali konečné 11. místo s nástřelem 658 bodů v disciplínách střelba z vz. 61 na 50 metrů na nekrytě ležící figuru s kruhy a vz. 75D na mezinárodní pistolový terč. Ze střelnice jsme odjeli spokojení, protože v této konkurenci náš výsledek považujeme za úspěch. Z našich střelců se zúčastnili kolegové: Robert Seidl, Zdeněk Soukup, Pavel Břeský a Milan Krejza.

VÝSLEDKOVÁ TABULE							
Družstvo	Jméno	P1 Jednotlivě	P2 Družstvo	Sa Jednotlivě	Sa Družstvo	CELKEM	POŘADÍ
1. LADA NAD LÁZNÍ	David Vratislavský	10	10	10	10	40	1
2. LADA NAD LÁZNÍ	Jan Novák	10	10	10	10	40	2
3. LADA NAD LÁZNÍ	Robert Seidl	10	10	10	10	40	3
4. LADA NAD LÁZNÍ	Tomáš Adamec	10	10	10	10	40	4
5. LADA NAD LÁZNÍ	David Vratislavský	10	10	10	10	40	5
6. LADA NAD LÁZNÍ	Jan Novák	10	10	10	10	40	6
7. LADA NAD LÁZNÍ	Robert Seidl	10	10	10	10	40	7
8. LADA NAD LÁZNÍ	Tomáš Adamec	10	10	10	10	40	8
9. LADA NAD LÁZNÍ	David Vratislavský	10	10	10	10	40	9
10. LADA NAD LÁZNÍ	Jan Novák	10	10	10	10	40	10
11. LADA NAD LÁZNÍ	Robert Seidl	10	10	10	10	40	11
12. LADA NAD LÁZNÍ	Tomáš Adamec	10	10	10	10	40	12
13. LADA NAD LÁZNÍ	David Vratislavský	10	10	10	10	40	13
14. LADA NAD LÁZNÍ	Jan Novák	10	10	10	10	40	14
15. LADA NAD LÁZNÍ	Robert Seidl	10	10	10	10	40	15
16. LADA NAD LÁZNÍ	Tomáš Adamec	10	10	10	10	40	16
17. LADA NAD LÁZNÍ	David Vratislavský	10	10	10	10	40	17
18. LADA NAD LÁZNÍ	Jan Novák	10	10	10	10	40	18
19. LADA NAD LÁZNÍ	Robert Seidl	10	10	10	10	40	19
20. LADA NAD LÁZNÍ	Tomáš Adamec	10	10	10	10	40	20
21. LADA NAD LÁZNÍ	David Vratislavský	10	10	10	10	40	21
22. LADA NAD LÁZNÍ	Jan Novák	10	10	10	10	40	22
23. LADA NAD LÁZNÍ	Robert Seidl	10	10	10	10	40	23
24. LADA NAD LÁZNÍ	Tomáš Adamec	10	10	10	10	40	24
25. LADA NAD LÁZNÍ	David Vratislavský	10	10	10	10	40	25
26. LADA NAD LÁZNÍ	Jan Novák	10	10	10	10	40	26
27. LADA NAD LÁZNÍ	Robert Seidl	10	10	10	10	40	27
28. LADA NAD LÁZNÍ	Tomáš Adamec	10	10	10	10	40	28
29. LADA NAD LÁZNÍ	David Vratislavský	10	10	10	10	40	29
30. LADA NAD LÁZNÍ	Jan Novák	10	10	10	10	40	30
31. LADA NAD LÁZNÍ	Robert Seidl	10	10	10	10	40	31
32. LADA NAD LÁZNÍ	Tomáš Adamec	10	10	10	10	40	32
33. LADA NAD LÁZNÍ	David Vratislavský	10	10	10	10	40	33
34. LADA NAD LÁZNÍ	Jan Novák	10	10	10	10	40	34
35. LADA NAD LÁZNÍ	Robert Seidl	10	10	10	10	40	35
36. LADA NAD LÁZNÍ	Tomáš Adamec	10	10	10	10	40	36
37. LADA NAD LÁZNÍ	David Vratislavský	10	10	10	10	40	37
38. LADA NAD LÁZNÍ	Jan Novák	10	10	10	10	40	38
39. LADA NAD LÁZNÍ	Robert Seidl	10	10	10	10	40	39
40. LADA NAD LÁZNÍ	Tomáš Adamec	10	10	10	10	40	40

VÝSLEDKOVÁ TABULE							
Družstvo	Jméno	P1 Jednotlivě	P2 Družstvo	Sa Jednotlivě	Sa Družstvo	CELKEM	POŘADÍ
1. LADA NAD LÁZNÍ	David Vratislavský	10	10	10	10	40	1
2. LADA NAD LÁZNÍ	Jan Novák	10	10	10	10	40	2
3. LADA NAD LÁZNÍ	Robert Seidl	10	10	10	10	40	3
4. LADA NAD LÁZNÍ	Tomáš Adamec	10	10	10	10	40	4
5. LADA NAD LÁZNÍ	David Vratislavský	10	10	10	10	40	5
6. LADA NAD LÁZNÍ	Jan Novák	10	10	10	10	40	6
7. LADA NAD LÁZNÍ	Robert Seidl	10	10	10	10	40	7
8. LADA NAD LÁZNÍ	Tomáš Adamec	10	10	10	10	40	8
9. LADA NAD LÁZNÍ	David Vratislavský	10	10	10	10	40	9
10. LADA NAD LÁZNÍ	Jan Novák	10	10	10	10	40	10
11. LADA NAD LÁZNÍ	Robert Seidl	10	10	10	10	40	11
12. LADA NAD LÁZNÍ	Tomáš Adamec	10	10	10	10	40	12
13. LADA NAD LÁZNÍ	David Vratislavský	10	10	10	10	40	13
14. LADA NAD LÁZNÍ	Jan Novák	10	10	10	10	40	14
15. LADA NAD LÁZNÍ	Robert Seidl	10	10	10	10	40	15
16. LADA NAD LÁZNÍ	Tomáš Adamec	10	10	10	10	40	16
17. LADA NAD LÁZNÍ	David Vratislavský	10	10	10	10	40	17
18. LADA NAD LÁZNÍ	Jan Novák	10	10	10	10	40	18
19. LADA NAD LÁZNÍ	Robert Seidl	10	10	10	10	40	19
20. LADA NAD LÁZNÍ	Tomáš Adamec	10	10	10	10	40	20
21. LADA NAD LÁZNÍ	David Vratislavský	10	10	10	10	40	21
22. LADA NAD LÁZNÍ	Jan Novák	10	10	10	10	40	22
23. LADA NAD LÁZNÍ	Robert Seidl	10	10	10	10	40	23
24. LADA NAD LÁZNÍ	Tomáš Adamec	10	10	10	10	40	24
25. LADA NAD LÁZNÍ	David Vratislavský	10	10	10	10	40	25
26. LADA NAD LÁZNÍ	Jan Novák	10	10	10	10	40	26
27. LADA NAD LÁZNÍ	Robert Seidl	10	10	10	10	40	27
28. LADA NAD LÁZNÍ	Tomáš Adamec	10	10	10	10	40	28
29. LADA NAD LÁZNÍ	David Vratislavský	10	10	10	10	40	29
30. LADA NAD LÁZNÍ	Jan Novák	10	10	10	10	40	30
31. LADA NAD LÁZNÍ	Robert Seidl	10	10	10	10	40	31
32. LADA NAD LÁZNÍ	Tomáš Adamec	10	10	10	10	40	32
33. LADA NAD LÁZNÍ	David Vratislavský	10	10	10	10	40	33
34. LADA NAD LÁZNÍ	Jan Novák	10	10	10	10	40	34
35. LADA NAD LÁZNÍ	Robert Seidl	10	10	10	10	40	35
36. LADA NAD LÁZNÍ	Tomáš Adamec	10	10	10	10	40	36
37. LADA NAD LÁZNÍ	David Vratislavský	10	10	10	10	40	37
38. LADA NAD LÁZNÍ	Jan Novák	10	10	10	10	40	38
39. LADA NAD LÁZNÍ	Robert Seidl	10	10	10	10	40	39
40. LADA NAD LÁZNÍ	Tomáš Adamec	10	10	10	10	40	40

VÝSLEDKOVÁ TABULE							
Družstvo	Jméno	P1 Jednotlivě	P2 Družstvo	Sa Jednotlivě	Sa Družstvo	CELKEM	POŘADÍ
1. LADA NAD LÁZNÍ	David Vratislavský	10	10	10	10	40	1
2. LADA NAD LÁZNÍ	Jan Novák	10	10	10	10	40	2
3. LADA NAD LÁZNÍ	Robert Seidl	10	10	10	10	40	3
4. LADA NAD LÁZNÍ	Tomáš Adamec	10	10	10	10	40	4
5. LADA NAD LÁZNÍ	David Vratislavský	10	10	10	10	40	5
6. LADA NAD LÁZNÍ	Jan Novák	10	10	10	10	40	6
7. LADA NAD LÁZNÍ	Robert Seidl	10	10	10	10	40	7
8. LADA NAD LÁZNÍ	Tomáš Adamec	10	10	10	10	40	8
9. LADA NAD LÁZNÍ	David Vratislavský	10	10	10	10	40	9
10. LADA NAD LÁZNÍ	Jan Novák	10	10	10	10	40	10
11. LADA NAD LÁZNÍ	Robert Seidl	10	10	10	10	40	11
12. LADA NAD LÁZNÍ	Tomáš Adamec	10	10	10	10	40	12
13. LADA NAD LÁZNÍ	David Vratislavský	10	10	10	10	40	13
14. LADA NAD LÁZNÍ	Jan Novák	10	10	10	10	40	14
15. LADA NAD LÁZNÍ	Robert Seidl	10	10	10	10	40	15
16. LADA NAD LÁZNÍ	Tomáš Adamec	10	10	10	10	40	16
17. LADA NAD LÁZNÍ	David Vratislavský	10	10	10	10	40	17
18. LADA NAD LÁZNÍ	Jan Novák	10	10	10	10	40	18
19. LADA NAD LÁZNÍ	Robert Seidl	10	10	10	10	40	19
20. LADA NAD LÁZNÍ	Tomáš Adamec	10	10	10	10	40	20
21. LADA NAD LÁZNÍ	David Vratislavský	10	10	10	10	40	21
22. LADA NAD LÁZNÍ	Jan Novák	10	10	10	10	40	22
23. LADA NAD LÁZNÍ	Robert Seidl	10	10	10	10	40	23
24. LADA NAD LÁZNÍ	Tomáš Adamec	10	10	10	10	40	24
25. LADA NAD LÁZNÍ	David Vratislavský	10	10	10	10	40	25
26. LADA NAD LÁZNÍ	Jan Novák	10	10	10	10	40	26
27. LADA NAD LÁZNÍ	Robert Seidl	10	10	10	10	40	27
28. LADA NAD LÁZNÍ	Tomáš Adamec	10	10	10	10	40	28
29. LADA NAD LÁZNÍ	David Vratislavský	10	10	10	10	40	29
30. LADA NAD LÁZNÍ	Jan Novák	10	10	10	10	40	30
31. LADA NAD LÁZNÍ	Robert Seidl	10	10	10	10	40	31
32. LADA NAD LÁZNÍ	Tomáš Adamec	10	10	10	10	40	32
33. LADA NAD LÁZNÍ	David Vratislavský	10	10	10	10	40	33
34. LADA NAD LÁZNÍ	Jan Novák	10	10	10	10	40	34
35. LADA NAD LÁZNÍ	Robert Seidl	10	10	10	10	40	35
36. LADA NAD LÁZNÍ	Tomáš Adamec	10	10	10	10	40	36
37. LADA NAD LÁZNÍ	David Vratislavský	10	10	10	10	40	37
38. LADA NAD LÁZNÍ	Jan Novák	10	10	10	10	40	38
39. LADA NAD LÁZNÍ	Robert Seidl	10	10	10	10	40	39
40. LADA NAD LÁZNÍ	Tomáš Adamec	10	10	10	10	40	40

SESKOKY ČLENŮ KVVV PRAHA

Po 8 letech se nám opět podařilo uspořádat seskoky padákem pro naše členy, to vše díky dlouhodobé podpoře a spolupráci s AK Hořovice. Seskoky proběhly v termínu 18. - 20. srpna. Základního výcviku se zúčastnili kolegové David Vratislavský a Jan Novák, dále pak zájemci o vstup do našeho klubu kolegové Jan Valuch, Robert Seidl a Tomáš Adamec. Pozemní podporu pak tvořili kolegové Břeský a Vlček. Do dalšího kurzu jsme plánovali přidat i další dva kolegy – Herinka a Kosa, bohužel díky poruše na AN 2 v současné době již další kurz letos plánovat nebudeme a vše necháme až na jaro 2024. Pokud někdo ze čtenářů našeho Padáčku bude mít chuť se jarního výcviku zúčastnit, tak ať neváhá nás kontaktovat.

SOUTĚŽ V PŘESNOSTI PŘISTÁNÍ V BOLERÁZI

Ani o víkendu v termínu 16. – 18. června naši kolegové nezaháleli a až na Slovensku se zúčastnili propagačního seskoku do obce Smolenice, kde kolegové z KVV Trnava položili kytici ke hrobu Štefana Baniče. Dále se pak zúčastnili soutěže veteránů v přesnosti přistání o Baničův pohár na letišti Boleráz. Ostudu jistě neudělali, neboť

ve větrném počasí, v kategorii B, obsadil kol. Michal Sejk 1. místo a v družstvech, ve složení kol. Sejk + Krejza, získali také 1. místo. Tímto děkujeme KVV Trnava za pozvání na perfektně připravenou akci, budeme se těšit na další ročník. *M.H.*

OPUSTILI NÁS

Dne 30. dubna nás navždy opustil ve věku 84 let

kolega Drahoň Tvrz

Dne 12. července nás navždy opustil ve věku nedožitých 94 let

kolega Miroslav Mráček

Vzpomínáme

PADÁČEK – Občasník Klubu vojenských výsadkových veteránů Praha. Vychází 3x ročně (ke každé členské schůzi). Od čísla 31 rediguje Milan Krejza, e-mail: kvvpvpraha@seznam.cz. Technické zpracování Pavel Břeský, e-mail: breskyp@volny.cz. Redakční uzávěrka 25.9.2023. Neprošlo jazykovou úpravou. Uveřejněn na webové stránce: kvvpvpraha.cz a SVVZ.cz.